

Dosarul nr. 1ra-75/2022
(1-20095736-01-1ra-17012022)

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Gordilă Vitalie în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2021, în cauza penală privind-l pe

CHISTRUGA Nicolae XXXXX, născut la
XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.08.2020-25.06.2021;

Instanța de apel: 15.07.2021-06.10.2021;

Instanța de recurs: 17.01.2022- 16.02.2022.

c o n s t a ț ă :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Ocnița din 25 iunie 2021, Chistruga Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 171 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani și 5 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la Chistruga Nicolae în beneficiul XXXXX, cheltuieli de judecată în mărime de 1200 lei.

S-a încasat de la Chistruga Nicolae în beneficiul statului cheltuieli de judecată în mărime de 2448 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Chistruga Nicolae la 23.10.2019, în jurul orei 00.30, fiind în stare de ebrietate, acționând intenționat și conștient, în scop de întreținere a unui raport sexual și satisfacerii poftelor sexuale, a pătruns ilegal în domiciliul lui XXXXX, situat în XXXXX, unde contrar voinței acesteia, pe parcursul nopții intenționat, manifestând agresiune și aplicând constrângere fizică și psihică, exprimată prin faptul că a amenințat-o cu un cuțit, și profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și a-și exprima voința, în legătură cu vârsta înaintată, a tentat să întrețină cu aceasta, raport sexual forțat în formă naturală, însă în virtutea unor circumstanțe independente de voința sa, intenția acestuia nu a fost dusă până la capăt și Chistruga Nicolae nu a reușit să întrețină un raport sexual cu

XXXXX, din motiv că ultima a opus rezistență, că era în stare de ebrietate, precum și că organul genital masculin nu a ajuns la erecție. Prin acțiunile sale Chistruga Nicolae i-a cauzat victimei suferințe fizice și psihice.

Astfel, acțiunile lui Chistruga Nicolae au fost încadrate în baza art. 27, 171 alin. (1) Cod penal „tentativa de viol, adică tentativa de a întreține un raport sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-și exprima voința”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Gordilă Vitalie în interesele inculpatului care solicita casarea sentinței, cu dispunerea rejudecării de către instanța de fond, cu abrogarea măsurii preventive sub formă de arest aplicată lui Chistruga Nicolae, cu eliberarea lui de sub arest, cu înlocuirea unei măsuri non privative de libertate.

În motivare apelantul invoca următoarele considerente:

- instanța de fond a individualizat greșit pedeapsa stabilită inculpatului în partea excluderii suspendării condiționate a executării acesteia, or, circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului permiteau aplicarea eficientă a prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, coroborate cu art. 90 Cod penal;

- inculpatul nu a recunoscut vinovăția, acesta, neavând antecedente penale (stinse), avea dreptul la o pedeapsă neprivativă de libertate, cu atât mai mult că inculpatul a declarat instanței de judecată că infracțiunea a fost comisă de o altă persoană, potrivit zvonurilor publice (auzite prin sat);

- la aplicarea pedepsei inculpatului instanța de fond nu a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei;

- circumstanțe ce ar atenua răspunderea inculpatului nu au fost stabilite și Chistruga Nicolae se caracterizează pozitiv la locul de trai și în societate;

- prima instanță nu a efectuat o analiză amplă a personalității inculpatului ținând cont și de conduita acestuia înaintea săvârșirii faptei, după săvârșirea acesteia și în timpul judecății.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2021, apelul avocatului Gordilă Vitalie în numele inculpatului a fost respins ca nefondat, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, probele administrate pe cauză, cercetate în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespundeau cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, adică-s pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția lui Chistruga Nicolae în baza art. 27, 171 alin. (1) Cod penal.

Faptul că inculpatul nu recunoștea vinovăția sa în faptele incriminate au fost apreciate ca o metodă de apărare a inculpatului, care se combate prin cumulul de probe cercetat și care demonstrează vina lui deplină.

Referitor la categoria și termenul pedepsei stabilite inculpatului instanța de apel a apreciat-o echitabilă faptei infracționale săvârșite, pedeapsa fiind în corespundere cu

împrejurările cauzei, normele legale, așadar instanța a considerat că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Instanța de apel a respins ca declarative afirmațiile invocate în apel, că instanța de fond a individualizat greșit pedeapsa stabilită inculpatului în partea excluderii suspendării condiționate a executării acesteia, că circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului permiteau aplicarea eficientă și a prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, coroborate cu art. 90 Cod penal, considerându-le declarative și fără specificare clară în circumstanțele stabilite pe caz.

În aspectul dat, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea imputată face parte din categoria celor mai puțin grave, circumstanțe atenuante nu ai fost stabilite, însă ca circumstanță agravantă s-a reținut săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, săvârșită asupra unei persoane cu vârsta înaintată.

De asemenea la aplicarea pedepsei instanța de fond a luat în considerare nerecunoașterea vinovăției, lipsa căinței despre fapta săvârșită, rezonanța cazului, personalitatea părții vătămate și vârsta înaintată, modul violent în care a avut loc infracțiunea, ținerea persoanei în vârstă o perioadă îndelungată în frig, toate acestea au dus instanța de fond la concluzia că suspendarea condiționată a pedepsei nu și-ar atinge scopul pedepsei penale, iar unica pedeapsă eficientă este închisoarea cu executare reală în penitenciar de tip semiînchis.

În aspectul solicitării avocatului privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel a menționat că sunt declarative afirmațiile invocate de avocat, ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii incriminate, față de o persoană de vârstă înaintată, prezența stabilirii faptului că inculpatul nu este la prima abatere, deși antecedentul penal este stins, faptul dat indică că inculpatul este predispus la comiterea infracțiunilor și nu a făcut careva concluzii și în atare situație este inoportună aplicarea prevederilor privind suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Nu s-au reținut nici afirmațiile că în cazul nerecunoașterii vinovăției de către inculpat, acesta neavând antecedente penale (stînse) oricum are dreptul la o pedeapsă neprivativă de libertate, cu atât mai mult că inculpatul a declarat instanței de judecată că infracțiunea a fost comisă de o altă persoană, potrivit zvonurilor publice (auzite prin sat), deoarece sunt afirmative în circumstanțele stabilite pe caz.

În aspectul dat, vinovăția inculpatului în faptele incriminate a fost dovedită deplin prin declarațiile părții vătămate, care a indicat că anume Chistruga Nicolae a comis infracțiunea față de ea, aplicând violență, declarații confirmate și prin concluziile raportului de expertiză din 03.03.2019, din care rezultă clar că la XXXXX la momentul examinării medico-legale pe data de 24.10.2019 au fost depistate leziuni corporale care

puteau să se formeze în momentul unui atac din partea altei persoane, posibil în momentul când pătimita opunea rezistență fizică (vol. I, f.d.126).

La fel, declarațiile părții vătămate au fost confirmate prin declarațiile martorilor audiați în cadrul judecării cauzei în instanța de fond, cât și prin probele scrise cercetate, printre care concluziile rapoartelor de expertiză, amprentele depistate pe becul electric de la casa victimei, care aparțineau anume inculpatului, astfel încât vinovăția inculpatului nu este bazată pe presupuneri, ci pe elementele de fapt dobândite din probele cercetate, acțiunile inculpatului fiind corect calificate în baza art. 27, 171 alin. (1) Cod penal, iar faptul că inculpatul nu recunoaște vinovăția sa nu poate fi luat în considerație, fiind un drept al persoanei, dar nu și o obligație.

S-a respins și solicitarea de admitere a apelului, cu casarea sentinței instanței de fond, cu remiterea cauzei la rejudecare, care de altfel nu a fost susținută de avocat, precum și privind achitarea inculpatului, deoarece nerecunoașterea vinei de către inculpat și dezacordul cu sentința instanței de fond nu poate fi echivalată cu achitarea inculpatului, fiind constatată complet vina inculpatului în faptele descrise prin dovezile cercetate care se coroborează reciproc, astfel, temeiuri de intervenire a instanței de apel și achitare a inculpatului nefiind stabilite.

Sentința atacată a fost apreciată ca corespunzând tuturor prevederilor legii penale, întemeiată, iar argumentele invocate de avocat nu persistă în cauză, totodată argumentele indicate de avocat nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate și prin urmare, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de apel să concluzioneze asupra respingerii afirmațiilor invocate în apel.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Gordilă Vitalie în numele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, deoarece fapta nu a fost comisă de el.

În motivare recurentul a indicat că:

- în ședința de judecată nu a fost dovedit prin probe pertinente faptul că, anume inculpatul este vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 171 alin. (1) Cod penal;

- instanța de judecată nu a ținut cont că în cadrul urmăririi penale au fost admise încălcări de procedură penală, iar probele obținute prin încălcarea prevederilor legale nu pot fi reținute ca fiind admisibile;

- din declarațiile părții vătămate, depuse sub jurământ în cadrul cercetării judecătorești, rezultă că a fost agresată fizic de Chistruga Nicolae, dar când a apelat inițial poliția a declarat că a fost agresată de o persoană necunoscută, apoi la domiciliul ei s-a prezentat colaboratori de poliție care în urma concretizării circumstanțelor comiterii infracțiunii i-au comunicat că unicul suspect ar fi Chistruga Nicolae.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului,

menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Colegiul reține că recurentul indică la prezența erorilor de drept prevăzute de pct. 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, și pct. 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii* a alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Potrivit textul recursului declarat, recurentul nu a concretizat care din temeiuri pct. 6) le pune la baza cererii de recurs și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsește confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, invocat de recurent, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, se reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială și competența instanțelor respective.

Din conținutul cererii de recurs de facto rezultă, că recurentul critică hotărârea, solicitând achitarea inculpatului, din motiv că fapta nu a fost comisă de el.

În speță, însă, s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunilor imputate lui Chistruga Nicolae, iar instanțele de fond și apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt, și au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în

conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Nu pot fi reținute nici argumentele recursului părții apărării, precum că concluziile instanțelor judecătorești privind vinovăția inculpatului sunt neîntemeiate, deoarece probele administrate demonstrează că el a săvârșit infracțiunile incriminate. Instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a audiat inculpatul, partea vătămată, martorii Gaina Rodion, Sosna Ivan, Sosna Anatolie, a apreciat obiectiv cumulul de probe, constatând că argumentele apărării despre nevinovăția inculpatului în săvârșirea faptei incriminate se combăteau prin totalitatea de probe cercetate în ședința de judecată care au demonstrat incontestabil vinovăția inculpatului de cele incriminate.

Prin urmare, afirmația părții apărării precum că, inculpatul nu se consideră vinovat de cele întâmplate, invocând că în cadrul ședințelor instanțelor de judecată nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, este neîntemeiată și contravine materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvârșirea infracțiunilor imputate.

Mai mult, Colegiul penal reține că partea apărării cu aceeași poziție a contestat sentința de condamnare, totodată îndemnând și aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal. Astfel, acceptând vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate de rechizitoriu, concluzii ce se contrazic cu cerințele recursului ordinar. Prin urmare, nu există circumstanțe cu caracter substanțial și convingător, care să justifice implicarea instanței supreme în hotărârea instanței de apel.

Instanța de recurs consideră pedeapsa stabilită inculpatului ca fiind una echitabilă, legală, cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptelor comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limita sancțiunii normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat, astfel temeieri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-a stabilit.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu cele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța nu a admis vreo eroare gravă de fapt, care să fi afectat soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

În aceeași ordine de idei, Colegiul nu consideră ca fiind necesar de a motiva diferit răspunsul la aceleași argumente invocate în cererea de apel, în contextul oferirii răspunsurilor plauzibile de către instanța de apel. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în situația dată, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească

de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar critiquele din cererea de recurs înaintată de avocatul Gordilă Vitalie nu și-au găsit confirmarea.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Gordilă Vitalie în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 octombrie 2021, în cauza penală privindu-l pe CHISTRUGA Nicolae XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 aprilie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN